

Verktøymaker ble livredder

Det er nok mange som etter en i overkant fuktig kveld på Cafe 108 har bestemt seg for å starte et nytt og bedre liv. Roger Granberg gjorde alvor av det.

Knut Erik Landgraff

- Aldri i mine vildeste fantasier hadde jeg trodd at jeg en dag skulle sitte som daglig leder for et senter som behandler folk med rusproblemer, sier Roger Granberg (51). Vi møter ham på Kildevangen, et livssynsnøytralt behandlingssenter på Østre Toten. Det ligger fredelig og anonymt i skogen oppunder Totenåsen. En gang i tiden tilhørte den store villaen Inger lise og Terje Rypdal. På Toten er stedet fremdeles mest kjent som "Norsktoppen".

En god attest

Ekteparet Rypdal skilte lag, og rundt århundreskiftet ble Kildevangen solgt og bygd om til behandlingssenter for folk med rusproblemer. Roger Granberg kom inn på eiersiden i 2012. Vi møter ham i stua i det som en gang var Rypdals svømmebasseng. En tidligere klient som arbeider ved senteret, stikker innom for å hente en gitar. - Han der har reddet livet mitt, sier mannen og nikker mot modølen i sofaen.

Egen erfaring

Som daglig leder for behandlingssenteret trekker Granberg veksler på egen livserfaring. Han er opprinnelig verktøymaker, og tok fagprøva på Ring Mekanikk. Senere fikk han jobb i industrien på Raufoss. I 2009 bestemte han seg for å forandre livet sitt. - Jeg satt på Cafe 108 i Moelv, og hadde vært gjennom to-tre måneder som ikke var gode. Var det slik jeg ville ha det resten av livet? Svaret var nei. Nok var nok. Jeg tok tak i meg sjøl, og fikk det livet jeg aldri hadde hatt, sier Granberg.

Ingen gruppeterapi

Behandlingen følger en gjennomarbeidet 12-trinnsmodell utviklet av Anonyme Alkoholikere på 1930-tallet. - Vi skiller oss ut ved at vi ikke har gruppeterapi. Her har klientene samtaler med en erfaren terapeut under fire øyne. Klienten må være villig til å legge kortene på bordet. Uten at man innrømmer at man har et problem, kommer man ingen veg. Noen sliter med alkohol eller piller, andre er rett og slett er utbrente. Klientene bor her og blir godt kjent med hverandre, så de må skrive under på et taushetsløfte. Det som blir sagt her, forblir her.

Ressurssterke

Klientene er gjerne ressurssterke mennesker, men de er i veldig forskjellig forfatning når de kommer. Noen ankommer fulle og redde, andre innbitt edru. Noen kommer bråkjekke, andre banker forsiktig på døra. - Folk slapper av så snart de kommer over dørstokken og ser hvor trygt og hjemmekoselig vi har det. Dessuten er vi et lite sted, og ser hver enkelt som individ og menneske. Kildevangen er en fredfull plass i skogen. Ikke sjelden får vi høre at det er som å komme på hytta. Vi har knapt opplevd bråk her, sier Granberg. Det er imidlertid ingen kjære mor. Granberg er klar på at for å slutte å drikke må man virkelig ville det sjøl. Så lenge man skylder på andre eller soler seg i offerrollen, kommer man ingen veg.

Inn på dagen

Granberg forteller at Kildevangen drives uten rammeavtale med det offentlige helsevesenet. - Fordelen er at alle kan ta direkte kontakt med oss og få svar og rådgivning uten byråkratiske omveger. Vi prøver å få folk inn på dagen, sier han. Kildevangen har enerom med bad og toalett for mer enn et dusin klienter, og klarer å finne rom til noen ekstra hvis det er helt prekært.

Driking koster

Nesten halvparten av klientene er kvinner. Det er i hovedsak klienten sjøl eller deres arbeidsgiver som betaler for oppholdet. - Det er ikke gratis, men det koster å drikke også, påpeker Granberg. Mye blir ødelagt undervegs, og for arbeidsgiveren er det dyrt å miste flinke folk. Fem-seks uker på et sted som dette er en investering for livet, sier Roger Granberg. Modølen snakker av egen erfaring.

